

РЕШЕНИЕ

№ 207

гр. София, 05.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9702** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Р. А. А., депозирана чрез процесуален представител, адв. С. С., против решение от 12.08.2024 г., постановено по нахд № 6254/2024 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 122-ри състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-027383/23.12.2022г. на началник група в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на касатора на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на решението, поради постановяването му в противоречие с нормата на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че както в АУАН, така и в НП нарушението не е описано подробно. Фактическата обстановка била неясна, което накърнило правото на защита. В тази връзка се прави анализ на мотивите на атакуваното решение. Иска се отмяна на съдебния акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът е редовно призован, но не се явява и не се

представява.

Ответникът - началник група в отдел „Пътна полиция“ на СДВР, редовно призован, не се представява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, III касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно чл.218, ал.1 и ал.2 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 11.12.2022 г., в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Р. А. А., управлявала лек автомобил „М. ЦЛК 240“, с ДК [рег.номер на МПС] , като в района на бензиностанция „Ромпетрол“ е спряна за проверка от автопатрул АП 61 на 05 РУ – СДВР. А. споделила, че преди два дни е употребила кокаин. Повикан е бил екип на ОПП. При извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство, пробата е била отрицателна. А., категорично отказала да бъде направен полеви тест за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. Издаден е бил талон за медицинско изследване № 113980/11.12.2022 г., връчен на А. срещу подпис в 03:00ч. на 11.12.2022 г. Последната е съпроводена от органите на реда до ВМА-гр. С. за вземане на кръвна проба за химически анализ, като пред дежурен лекар, същата отказала такава.

Съставен е бил АУАН и издадено НП, с което въз основа на санкционната разпоредба на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като водач на МПС, който е отказал да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози е наложена глоба в размер на 2000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

При постановяване на решението, СРС е изложил в достатъчна степен мотиви защо е приел, че нарушението е извършено от касатора, които се споделят от настоящия касационен състав.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт. Същите съдържат всички необходими реквизити и са издадени от компетентен орган. Установени са нарушението и неговият извършител. Безспорно установено е, че Р. А. А. е отказала да бъде тествана с техническо средство за употреба на наркотични вещества или техни аналози и е отказала да изпълни предписание за

лабораторно изследване, като тези факти изрично са посочени в АУАН и НП. Поради това, неоснователно се явява възражението, че е нарушено правото ѝ на защита, тъй като нарушението не било описано подробно, като настоящият съдебен състав приема, че това възражение цели единствено да обоснове защитна теза на оспорващата.

Разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДвП предвижда наказание „глоба” във фиксиран размер от 2000 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 2 години за водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. При така разписаното, правилно са наложени кумулативно определените наказания за посоченото нарушение.

За да бъде налице отказ по смисъла на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за който водачът да бъде санкциониран, следва да не е бил успешно приложен който и да било от алтернативните способи за установяване на концентрацията на алкохол или наркотични вещества в кръвта на лицето.

Отказът винаги осъществява състав на нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Санкцията за това противоправно поведение е в законоустановен размер съгласно същата норма - лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. От събраните доказателства по делото не може да бъде направен различен извод. Решаващият съд е извършил правилна преценка на всички събрани по делото доказателства, в тяхната съвкупност, и в резултат на това е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение.

При постановяване на оспореното решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в от ЗАНН, във вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, препраща към мотивите на оспореното решение. Следва да бъде посочено и това, че решението на СРС е в съответствие с вече трайно формираната практика на АССГ по въпросите, повдигнати с касационната жалба, с която касационният състав се съобразява.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.08.2024 г., постановено по нахд № 6254/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав.
Решението е окончателно.